No. 3021 Zaterdag 21 Jan. 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

's Pausen Kersttoespraak tot de Kardinalen.

Omtrent de Kerstaudiëntie ten Vaticane, welke een bijzonder plechtig aspect had, niet alleen door de aanwezigheid van niet minder dan vijf en twintig kardinalen, maar ook door de grote toevloed van kerkelijke en wereldlijke autoriteiten, die bij geruchte vernomen hadden, dat de H. Vader een toespraak zou houden, waarin hij de betrekkingen tussen de H. Stoel en de Italiaanse staat wilde behandelen, ontlenen we aan de Maasbode:

De kardinaal-deken, Z. H. Em. Granito Pignatelli di Belmonte, las het hulde-adres voor en noemde het een zegen des hemels, dat het college der kardinalen den H. Vader precies een maand na Zijn laatste ziekteaanval in zo goede omstandigheden kan begroeten.

In de droevige September-dagen, aldus de kardinaal-deken, hebt Gij Uw leven geofferd voor de vrede der wereld. God heeft dit offer niet aanvaard en nu heeft God het aardse leven van Zijn Vicaris willen redden voor de Kerk en voor de wereld.

In zijn adres herinnerde de kardinaal-deken aan de geweldige activiteit van Pius XI gedurende het afgelopen jaar tegen alle vervolging en tegenspoed in.

Onder grote stilte antwoordde dan Z. H. de Paus op het hulde-adres. Zijn stem klonk ferm en beslist, maar bij sommige gewichtige passages in Zijn toespraak kan hij Zijn innerlijke ontroering ternauwernood verbergen.

Na enkele woorden van dankzegging op het hulde-adres herinnerde de H. Vader aan de ophanden zijnde viering van de tiende verjaardag der verzoening tussen Quirinaal en Vaticaan.

Wij zijn, alus de H. Vader, aan de vigilie van die herdenking en het lijkt Ons passend in dit milieu en op dit uur enkele woorden te wijden aan die grote verzoening.

Wij haasten Ons van deze zetel af te verklaren, dat Wij die tiende verjaardag willen herdenken in een geest van dankbaarheid aan de Goddelijke Voorzienigheid en erkentelijkheid jegens de souverein van Italië en zijn onvergelijkelijken minister, aan wier medewerking men dit belangrijke en zo gelukkige accoord te danken heeft.

De H. Vader hierinnerde ook aan den overleden kardinaal Gasparri en aan markies Pacelli, die hun krachten en wellicht ook hun leven gaven voor deze verzoening.

Maar, zo vervolgde Zijne Heiligheid, na deze dankbetuiging moeten Wij helaas zeggen, dat de aanstaande tiende verjaardag van het concordaat Ons niet die grote vreugde brengt die Wij er van verwacht hebben: integendeel brengt deze verjaardag Ons zeer ernstige zorgen en droefheid, bittere droefheid, omdat Wij getuige zijn van plagerijen tegen de Katholieke Actie, die wel niet in geheel Italië, maar in ieder geval veelvuldig en in diverse streken van het land voorkomen. ...

De Katholieke Actie, die 's Pausen oogappel is, doet niet aan politiek en beoogt geen enkele concurrentie; zij wil alleen goede christenen vormen, d.w.z. voortreffelijke elementen voor de maatschappij en voor het katholieke Italië.

Op dit moment van Zijn toespraak rustte de Paus een ogenblik, om dan met krachtige stem woordelijk te vervolgen:

„Wanneer Wij de ijver zien, waarmee men optreedt op ander en veel onbeduidender gebied, dan is het overduidelijk, dat wat de door het concordaat beschermde Katholieke Actie betreft van hoger hand toegelaten, ja zelfs aangemoedigd wordt, zodat deze plagerijen in de meest verscheiden streken van Italië voortduren. Gisteren signaleerde men Ons gevallen in Venetië, Turijn en Bergamo, vandaag is het Milaan, waar men den kardinaal-aartsbisschop aanvalt wegens een predikatie, die niet anders dan Onze goedkeuring weg kan dragen".

Overgaande tot een andere reden tot droefheid, wees de H. Vader op de inbreuk op het concordaat, Ons concordaat, zoals Pius XI woordelijk zeide, betreffende het huwelijk.

De Paus wilde geen woord toevoegen aan die opmerking, want deze wonde heeft hem recht in het hart getroffen.

Discussies over deze kwestie wil de H. Vader vermijden want zij is zo klaar als mogelijk is: een bilateraal verdrag kan men niet wederrechtelijk van één zijde uit interpreteren.

Terugdenkend aan die apotheose die men, zo zeide de Paus, dit jaar in het Heilige Rome aan een kruis wijdde, dat vijandig is aan het Kruis van Christus, en terugdenkend aan die schending van het concordaat en aan de andere zaken, die Hij reeds vermeldde, moest Hij toch minstens verwachten, dat men eerbied koesterde voor Zijn grijze haren. Maar evenals met Zijn groten Voorganger Leo XIII heeft men verkozen, ruw voorwaarts te gaan! Met Leo XIII, Die te vergeven wist, wil ook Pius XI vergeven met de vurige bede dat de goede God zich verwaardige het verstand en het hart der regeerders op de weg der waarheid en rechtvaardigheid te leiden, want in het Goddelijke Boek staat geschreven: „Miseros facit populos peccatum".

De H. Vader eindigde Zijn toespraak letterlijk aldus: Wij hebben Ons thans reeds oude leven geofferd voor de vrede en de voorspoed der volken; Wij offeren het opnieuw opdat de binnenlandse vrede, de vrede der zielen en der gewetens bewaard blijve alsmede de heerlijke bloei van dit Italiaanse volk, dat Ons onder alle dierbare volken het dierbaarst is, zoals aan Jezus Zijn vaderland boven alles dierbaar was.

Daarna verleende de H. Vader Zijn apostolische zegen.

De Italiaanse bladen hebben behalve uitvoerige bijzonderheden over de Kerstontvangst zelf, ook bijna de concrete inhoud van de Pauselijke rede gepubliceerd.

In Vaticaanse kringen ziet men hierin 'n goed voorteken van wat men daar „de tweede verzoening" pleegt te noemen.

De Keerzijde.

We hebben al eens de aandacht gevestigd op het feit, dat in verschillende landen en op verschillende tijdstippen van de geschiedenis een vaak overweldigende katholieke meerderheid door een betrekkelijk kleine groep van tegenstanders werd onderdrukt en vervolgd.

Van de andere kant zien we echter ook het verschijnsel, dat een kleine groep beginselvaste geloofstrouwe belijders van den Christus, ondanks alle tegenwerking, een machtige godsdienstige beweging in het leven weten te roepen.

Wel heel sterk valt dit op in de beginperiode van het Christendom.

Christus, zijn stichter, was — met zuiver menselijke ogen bekeken — een eenvoudig ambachtsman. Hij was bovendien een Jood. En hoewel het in Christus' tijd in sommige hoge Romeinse kringen een soort van modegril schijnt geweest te zijn om min of meer te „judaizeren", men kan niet zeggen, dat de toenmalige wereld bijzonder sympathiek stond tegenover het Joodse volk, dat al sedert lange tijd zijn onafhankelijkheid had verloren en toen reeds in sterke mate verstrooid was buiten de grenzen van het beloofde land".

Het feit, dat Christus een Jood was, kan dan ook alles behalve beschouwd worden als een omstandigheid, welke natuurlijkerwijze geschikt was om zijn taak als stichter van een wereldgodsdienst te vergemakkelijken.

De eerste leerlingen, die Hij zich uitkoos, om Hem in het volbrengen van deze taak behulpzaam te zijn, bezaten al evenmin hoedanigheden, die hen bijzonder voor die roeping geëigend deden schijnen. Zuiver menselijk bekeken, zou men zeggen, dat er niet veel verzet van buitenaf nodig was om de onderneming van Christus en zijn Galilese vissers te doen mislukken.

Toch is — op de koop toe — dat verzet gekomen. En wel een verzet van ongekende hevigheid. De Stichter Zelf van het Christendom werd het slachtoffer van de haat van overheden en leiders van Zijn eigen volk. Hij was maar weinig meer dan dertig jaar oud, toen Hij op de Calvarieberg stervend het hoofd boog. Zijn vijanden beschouwden hun zaak hiermee als gewonnen en zagen in Jezus' dood het einde van Zijn stichtingsplannen en de vernietiging van wat Hij als Zijn voornaamste taak beschouwd had. Zij, die in Hem een gezant Gods hadden gezien, zouden nu die mening wel moeten herzien. Dat de elf overgebleven apostelen, die in het uur des gevaars de vlucht hadden genomen, wier hoofd zelfs tegenover een dienstbode er niet eens voor durfde uit te komen, dat hij tot Jezus' volgelingen behoorde, de situatie zouden redden, leek al heel onwaarschijnlijk.

Daarbij kwam, dat, toen ondanks die sombere vooruitzichten, de leer van den Christus toch invloed begon te krijgen op de volksziel, de Romeinse gezagsdragers een strijd op leven en dood tegen de jonge beweging aanbonden.

Het was een zeer ongelijke strijd. Aan de ene kant de weerloze volgelingen van den ter-dood-verbordeelde, aan de andere kant het Romeinse wereldrijk, dat met de meest geraffineerde middelen zich tegen de aanhangers van Christus trachtte te verdedigen of hen tot het heidendom terug te brengen.

En toch is de godsdienst van den vervolgden Gallileër de religie geworden, die eeuwen lang het leven en denken van vrijwel heel de beschaafde wereld heeft geleid.

Nog geen driehonderd jaar waren er sedert de gerechteijke moord op den Christus verlopen, of het Romeinse wereldrijk werd bestuurd door een keizer, die zich openlijk voor de leer van dienzelfden Christus bekend had.

Binnen de tweehonderd en vijftig jaar na de marteldood van Petrus en Paulus, prijkte het embleem van den Gekruisten Christus op de Romeinse legervanen.

Hoe is dat alles te verklaren?

Men noemt de wondersnelle verbreiding van het christendom, gelijk deze zich in zo zware omstandigheden en temidden van zo krachtige tegenwerking heeft voltrokken, een mirakel in de zedelijke orde. En met reden.

Maar het feit, dat God op bijzondere wijze ingrijpt in de levensgeschiedenis van Zijn Kerk, sluit geenszins in, dat hierbij de natuurlijke factoren zo maar geheel zouden worden uitgeschakeld.

Veeleer het tegendeel is waar.

God leidt en bestuurt met name ook de harten der mensen, zonder hen van hun natuurlijke vrijheid te beroven.

De ijver, het enthusiasme, de offermoed van een groot percentage der eerste christenen verklaart voor een niet gering deel de grote werfkracht van Christus' Kerk in de eerste eeuwen.

Ongetwijfeld kende het christendom ook in zijn vroegste periode zwakke broeders en zusters. De brieven van de apostelen maken gewag van verschillende gebreken en mistoestanden.

Maar dat neemt niet weg, dat talloos velen bereid bleken om aan Christus' leer trouw te blijven tot in de dood.

En zij die bereid zijn voor Christus te sterven, zullen er over het algemeen ook niet tegen opzien om voor Christus te leven, dat wil zeggen, hun doen en laten te regelen naar de voorschriften van het Evangelie. Waar dit consequent en met volharding gebeurt, daar is de zegetocht van het Evangelie met geen gewelddmiddelen te stuiten.

Naast het woord, de prediking van de apostelen, heeft God zich voor de verspreiding van Zijn Blijde Boodschap willen bedienen van de medewerking der christenen, die door het apostolaat van het goede voorbeeld de prediking der apostelen op een onberekenbaar sterke wijze ondersteunden.

Door de jeugdige geestdrift en de onverzettelijke Gods-trouw van het jonge christendom moest alle tegenwerking ten slotte verlammen, zodat zelfs de felste tegenstanders in krachtige medewerkers veranderden, ook zonder dat God ingreep zóals bij Paulus op zijn weg naar Damascus.

Wat in het eerste tijdvak van het bestaan der Kerk plaats greep, heeft zich later nog vele malen — zij het ook onder andere normen — herhaald.

In de loop der eeuwen zien we perioden van verval en perioden van opbloei elkander afwisselen. Maar na ieder verval zien we gewoonlijk, hoe het telkens weer een kleine, doelbewuste groep is, vaak onder leiding van een groot Heilige, van wie de hernieuwingsbeweging uitgaat en door wie zij tot bloei wordt gebracht.

Zou dit in laatste instantie ook niet mede de grondgedachte zijn, welke de leiders van verschillende groeperingen uit ons organisatieleven op het idee heeft gebracht van de kernvorming? Als een groep goed-geschoolde en voor een bepaald doel begeesterde leden eenmaal voorgaat, dan volgt de massa meestal vrij gemakkelijk.

Vandaar ook de grote betekenis van een bloeiend en opgewekt katholiek leven van die verenigingen, welke krachtens hun wezen reeds een zekere kernvorming zijn.

Heerst in deze groepen een opgewekt leven, dan kunnen ze enorme diensten bewijzen voor de hernieuwing in christelijke geest van heel onze samenleving.

Is dat niet het geval, ja, dan zijn ze als verschaald zout, dat alle bederfwerende kracht verloren heeft.

Het Suez kanaal en Italië's eisen.

De actie, door Italië de laatste tijd ontketend, heeft de wereldaandacht wederom eens gevestigd op het Suez-kanaal, dat deze reeds zo vaak te trekken wist.

Italië brengt, zich baserend op de nieuwe positie, die het ten opzichte van het Suez-kanaal inneemt, verschillende eisen naar voren, door allerlei argumenten gesteund.

Om te beoordelen in hoeverre deze argumenten juist en in hoeverre de Italiaanse eisen gerechtvaardigd zijn, is een kort historisch overzicht van het ontstaan en de ontwikkeling van de Suez-kanaal-Maatschappij onontbeerlijk.

In 1858 werd een particuliere maatschappij opgericht onder de naam: „Compagnie Universelle du Canal Maritime de Suez", hetgeen de officiele naam der maatschappij is. Het doel ervan was de aanleg en exploitatie van het Suez Kanaal. Hiervoor verkreeg de maatschappij concessie van de Egyptische regering. Zoals elke onderneming was ook dit in die dagen een zeer riskant bedrijf. In die jaren had men nog geen enkele zekerheid omtrent de mogelijke ontwikkeling van het scheepvaartverkeer, omtrent nieuwe technische vindingen op verkeersgebied, omtrent exploitatiemogelijkheden van koloniale gebieden en als gevolg daarvan het vervoer van en naar die gebieden. Met een kapitaal van 20 millioen Franse francs werd de Maatschappij te Alexandrië opgericht, terwijl zij domicilie koos te Parijs.

Reeds bij de oprichting scheen het plan te bestaan om alle landen, welke bij deze onderneming interesse hadden de mogelijkheid te bieden in het kapitaal deel te nemen. Geen enkel land met uitzondering Frankrijk durfde er echter kapitaal in steken.

De aanleg ging dan ook met zeer grote moeilijkheden gepaard en inplaats van 200 millioen francs werden de kosten ca. 400 millioen francs. Aanvankelijk waren de aandelen in handen van Frankrijk en Egypte.

In 1873 bood de Khedive Ismaël Pacha wegens geldgebrek zijn aandelen — de kleine helft — aan Frankrijk aan, dat weigerde. Engeland werd toen koper en verkreeg hiermede zijn invloed in Egypte. Toch had men bij de oprichting een meer algemene maatschappij gewild. De aandelen werden dan ook in het Engels, Duits, Frans en Turks gesteld, terwijl de betaling van dividenden en andere uitkeringen, volgens de statuten, zou geschieden in alle grote centra als Alexandrië, Amsterdam, Constantinopel, Londen, New-York, Parijs, Sint Petersburg, Wenen etc. Dat men aan de maatschappij wel terdege een internationaal karakter wilde geven, teneinde van het doen slagen dezer onderneming zoveel mogelijk verzekerd te zijn, blijkt niet alleen uit de naam doch ook uit de statuten, die bepaalden, dat de maatschappij bestuurd zou worden door een Conseil d'Administration bestaande uit 32 leden, vertegenwoordigende de voornaamste nationaliteiten die belang bij de onderneming hebben. Thans hebben zitting in deze raad o.a. 21 Fransen, 10 Engelsen en ook één Nederlander, n.l. de heer B. Ruys.

Uit hun midden wordt een comité benoemd, dat speciaal belast is met de leiding van de maatschappij. De leden worden voor 8 jaar door de aandeelhoudersvergadering gekozen. Ieder jaar treden er vier leden uit, die herkiesbaar zijn. Ieder lid moet eigenaar zijn van 100 aandelen, welke bij de maatschappij moeten gedeponeerd worden zolang hij zitting heeft.

De Conseil d'Administration beschikt over zeer vergaande bevoegdheden, o.a. ook de vaststelling der tarieven. Op zijn minst iedere maand komt de raad bijeen. Het blijkt dus dat het bestuur der vennootschap niet uitsluitend in Franse handen is, doch dat in principe belanghebbende landen er zitting in kunnen hebben. Dat Italië in deze raad geen zitting heeft, is hieruit te verklaren, dat dit land tot voor enkele jaren geen belangstelling heeft getoond voor het Suez-kanaal.

Tot en met 1934 is het Italiaanse aandeel in het scheepvaartsverkeer door het Suez-kanaal gering geweest.

Italië heeft eerst door de oorlog met Abessinië groter belang bij het Suez-kanaal gekregen. Wat het militair vervoer betreft, komt het land in 1935 en 1936 voorop, terwijl het op de tweede plaats komt na Engeland, wat het vrachtvervoer betreft. De toekomst zal moeten leren hoe deze groei zich zal consolideren.

Verzet tegen de hoge tarieven.

De Engelse rederijen zijn enige jaren geleden in verzet gekomen tegen de hoge

tarieven en het liep haast op een boycot van het kanaal uit. Ook de Franse rederijen hebben wel eens verzet aangetekend. Hieruit blijkt reeds, dat men de belangen van de Engelse en Franse rederijen niet mag vereenzelvigen met de belangen van de Engelse en Franse houders der aandelen Suez-Kanaal Mij., welke de hoge rechten eisen.

Een protest tegen de hoge kanaaltarieven zoals Italië thans uitbrengt is dus ook in vroegere jaren reeds door andere belanghebbenden geuit. Het is alleen bevreemdend, dat Italië hiermede komt aandragen op grond van algemene scheepvaartbelangen. Vroeger bekommerde het land zich niet met de Engelse, Duitse en Nederlandse scheepvaart. Is 't in dit verband niet typerend, dat van de zijde der Duitse regering, hoewel Duitsland al sedert jaren de tweede plaats in het Suez-Kanaal verkeer inneemt, nimmer een dergelijke actie is gevoerd?

Tegen de Italiaanse eisen wordt verder ingebracht, dat Italië weliswaar in 1935 en 1936 een grote rol gespeeld heeft in het verkeer door het Suez-kanaal, doch dat sedertdien het verkeer weer snel terugloopt. Dit is echter tegenover de oorlogs-topjaren zeer verklaarbaar. In 1937 daalde het tot 5,9 millioen tons of 16,1 pCt (20,2 pCt) van het totaal verkeer, terwijl in de eerste helft van 1938 de tonnage verder terugliep met 20 pCt.

Deze, hoewel niet onnatuurlijke, ontwikkeling van het Italiaanse scheepvaartverkeer, maakt toch de positie van Italië als eiser niet sterker. Daar komt bovendien bij, dat de beweringen van Italië over de geweldige winsten en dividenden met het bekende korreltje zout genuttigd moeten worden.

Het is onjuist dat de resultaten der Suez-Kanaal Mij. door het aandeel van Italië zo buitengewoon zijn gestegen. Integendeel blijkt bij analysering der bedrijfsresultaten, dat deze in de laatste jaren juist een teruggang vertonen. Het vraagstuk van tariefverlaging is om deze reden dan ook minder actueel dan enige jaren geleden, toen Engeland en Frankrijk protesteerden. Sedert dien zijn de winsten gedaald en ondanks deze daling werden de tarieven driemaal verlaagd. Thans zijn de verhoudingen dus beter dan een vijftal jaren geleden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De opmars van Generaal Franco blijft aanhouden en schijnbaar met meer spoed als de legerleiding zelf verwacht had. Zo lazen we de vorige week in een bericht, dat werd uitgegeven na de val van Tortosa, dat nu binnen een week Tarragona wel zou vallen en Tarragona viel binnen twee dagen.

Thans zouden de legers van Generaal Franco staan voor de laatste vestinggordel van Barcelona, welke op 15 K.M. afstand van de buitenwijken ligt. De eerste en tweede vestinggordel zijn reeds ingenomen.

Of deze overwinningen komen door nieuwe hulp van de Italianen?

We hebben na de mislukte onderhandelingen in Rome als gevolg van de Spaanse kwestie geschreven, dat het wel mogelijk zijn kon, dat Italië even met man en macht nu een einde maken wil aan de Spaanse oorlog.

Maar toch horen we van de Barcelona-regering weinig van grote Italiaanse hulp. Wel is er bij de Volkenbond geprotesteerd tegen het verkopen van enkele oorlogsschepen door Italië aan Franco. Maar de zee-oorlog heeft momenteel weinig invloed in de overwinningen van Franco.

Van veel belang is echter de draai, welke in verband met de Spaanse kwestie door Frankrijk wordt gemaakt.

Frankrijk dat onder de regering van het volksfront in den beginne een grote steun was voor de Barcelona-regering, zo groot zelfs dat dit aanleiding werd voor de fascistische staten om Franco te gaan helpen, heeft zich eerst door de non-interventie-overeenkomst genoodzaakt gezien, zijn grenzen te sluiten voor de uitvoer van wapenen en nu gaat het zelfs de richting uit om de Franco-regering te erkennen.

Is het omdat Frankrijk ziet dat Franco het toch zal winnen en het beter is, in het Zuiden een goede buur te hebben?

Of laat de Franse regering onder invloed van Engeland Franco het maar zo spoedig mogelijk winnen, om met Italië klaar te komen voor een Frans-Italiaans pact?

Toch kunnen we niet de gedachte van ons afzetten, dat we hier een herhaling hebben van het verdrag van München, waar Tsjecho Slowakije zich geheel moest opofferen ter wille van de grote mogendheden. Nu zien we hier hetzelfde: dat de Barcelona-regering geheel wordt opgeofferd.

Onze sympathie gaat helemaal niet uit naar de mannen, die getracht hebben van Spanje een communistische staat te maken; maar als men thans ziet hoe Barcelona, wat door Frankrijk met de mooiste beloften was gebonden, thans aan zijn lot wordt overgelaten, dan ziet men voor de zoveelste maal, wat in de moderne politiek beloften en overeenkomsten waard zijn.

Een verklaring is misschien nog te vinden in de omstandigheid, dat de huidige Franse regering zich geheel van de politiek van het volksfront af wil keren.

Maar een feit is, dat hier weer is toegegeven, zoals in München, aan een der eisen van de totalitaire staten.

Nu denken we weer aan het woord van Chamberlain, in een rede op het gouden feest der buitenlandse persvereniging in Londen:

„Indien wij (Engeland) er in geslaagd zijn de slagvelden, welke op een bepaald moment mogelijk waren, te beperken, dan is er geen enkele reden, waarom wij op die weg niet zouden voortgaan om eens tot een toestand van veiligheid te komen, waarin wij allen de wapenen kunnen wegwerpen om al onze energie aan het welzijn van het menselijk geslacht te wijden."

Men kan in deze woorden de gehele gedachtengang van Chamberlain doordenken. Hij ziet een Europa, dat eeuwenlang aan een verschrikkelijke innerlijke verdeeldheid ten prooi was; waarvan de verschillende rijken elkaar zovele malen beoorlogd hebben; dat door allerlei oorzaken, welke even zovele bronnen van de ernstige conflicten zijn, voortdurend aan de rand van nieuwe oorlogen wordt gebracht. En dat, als het ooit wederom de wapenen zou opnemen, zijn eigen grondslagen zou ondermijnen.

Kan een dergelijke ramp voorkomen worden?

Chamberlain meent, dat dit inderdaad mogelijk is; dat het in elk geval met de uiterste krachtsinspanning beproefd moet worden. Zelfs als binnen de grenzen van billijkheid en redelijkheid „offers" moeten gebracht worden, welke, onder wat men normale omstandigheden pleegt te noemen, slechts door den overwinnaar van een volkomen overwonnene worden afgedwongen, heel bijzonder territoriale wijzigingen van het Europese statuut en mogelijk van buiten Europa gelegen grenzen.

Een dergelijke gedachte ligt ietwat buiten de ideeënsfeer van den Europeaan. Maar in zich is zij niet dwaas. Door allerlei omstandigheden zijn toestanden gegroeid, welke met elk begrip van verstandige internationale politiek spotten; dat men deze door vredelievend overleg, in gemeen beraad wil herstellen om erger, het allerergste zelfs, te voorkomen, is op zich geen zwakheid, maar veeleer eis van werkelijke staatsmanskunde.

Nu is het besef, dat een gewapend conflict met zijn moderne technische hulpmiddelen en bij de heidens-barbaarse opvattingen over de oorlog — ultima ratio, alleruiterse middel om een geschonden recht te herstellen, met de menselijke zekerheid, dat het recht zal zegevieren — het aller-, allerlaatste is, wat de verantwoordelijkheid van een regeerder kan dragen, wel zo diep doorgedrongen, dat de bereidheid tot grote offers universeel is; en minste bij die volken, welke eventueel de offers moeten dragen. Het meningsverschil begint eigenlijk pas te lopen bij de practische kwestie, of de gevorderde offers inderdaad het beoogde effect: het herstel van een werkelijk vredelievende samenwerking der volken kunnen bereiken. Of dat integendeel, juist door het brengen van offers, de begeerten der eisers steeds geprikkeld worden, zó dat er tenslotte redelijkerwijze niet meer aan te voldoen is. Over, om slechts één voorbeeld te noemen, een herziening van de statuten van de Suezkanaal-maatschappij of over de positie der Italianen in Tunis valt natuurlijk altijd te praten; maar als — we overdrijven om de gedachte scherper te doen uitkomen — de overgave van Marseille of straks zelfs van Parijs gevraagd zou worden, komt de ontwikkeling in een andere faze.

Waar Europa verdeeld is in twee kampen: dat der z.g. bevredigde naties, die alles hebb enwat zij wensen kunnen, niets van anderen te eisen hebben en derhalve steeds voor het te brengen offer staan, en het andere der onbevredigde landen, welke met dynamische kracht hun eisen stellen, wordt de grote vraag, hoe het mogelijk is een redelijk en billijk evenwicht tussen de twee partijen tot stand te brengen. Chamberlain meent, dat dit zeker moet beproefd worden; en hij zou het niet pogen te doen, als hij niet enige kans van slagen zag. Anderen, daarentegen spreken een „radicaal onmogelijk" uit. Zelfs, zeggen zij, als toenadering en verzoening tussen bepaalde staten, (welke toch eeuwenlang als vijanden tegenover elkaar stonden), konden bereikt worden, volgt daar nog allerminst uit, dat een dergelijke compromis (want dit is noodzakelijk, wijl zekere belangen steeds uit elkaar zullen blijven lopen) ook bestaanbaar is „tussen staten, welke door geheel tegengestelde beginselen bestuurd worden".

Daarmede komen we midden in de z.g. ideologische fronten terecht. Daarmede komen tegenover elkaar te staan de inderdaad tamelijk soepele democratieën — men overschatte echter die soepelheid niet — en de werkelijk onverbiddelijk-totalitaire staten, welke, waar het een beginsel van hun wereld- en levensbeschouwing betreft, nooit van wijken weten, en het ten koste van alles in de practijk van het internationale leven willen verwezenlijken.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

SCHUSCHNIGG TRAD NIET VRIJWILLIG AF.

Belegerd door 6000 man.

In een vergadering van S.A.-leiders in de Oostmark bracht gouwleider Rainer onlangs aan het licht, dat bondspresident Miklas en kanselier Schuschnigg op 11 Maart van het vorig jaar vóór de aansluiting bij Duitsland geweigerd hebben, vrijwillig af te treden. Zesduizend man van de Oostenrijkse S.A. bezetten hierop de kanselarij en sneden de verbinding met de buitenwereld af. Dit was tenslotte de aanleiding, die Miklas en Schuschnigg er toe bracht om af te treden.

R. K. WERELDZENDING.

De R. Kath. Missie kan — volgens de laatste officiële statistische berichten — op alle fronten van grote vooruitgang gewagen.

Bedroeg het aantal Rooms-Katholieken op de missievelden, welke onderworpen zijn aan de jurisdictie der Propaganda Fidei in 1927 iets meer dan 14 millioen zielen, op het einde van 1937 was dit getal tot 21 millioen gestegen.

Het grootste deel van deze aanwas leverde Afrika, waar de katholieken voor tien jaren slechts drie millioen zielen sterk waren, terwijl tien jaar later dit getal tot bijna zeven millioen steeg. In de Belgische Congo telde men in 1928 bijvoorbeeld ongeveer 563.000 Rooms-katholieken, terwijl dit getal opliep in gemeld tijdvak tot 1.700.000, waarbij nog meer dan een millioen gerekend moeten worden, die doopondewijs ontvangen.

Dezelfde aanwas geeft het Indische Missieveld te zien. In 1927 waren daar amper 172.000 Rooms-katholieken, thans is hun getal ruim drie millioen.

Niettegenstaande de natuurrampen en de oorlog telt China thans eveneens drie millioen Rooms-katholieken, in tegenstelling met de iets meer dan twee millioen Rooms-katholieken in 1927.

Wanneer men de gemiddelde cijfers der verschillende zendingsvelden neemt, dan komt men tot het resultaat, dat de R. K. Missie ieder jaar 681.000 nieuwe leden aan de R. K. Kerk toevoegt.

Het Missiewerk beschikt over 269 kleine seminaries met 12.536 leerlingen en 87 grote seminaries met 3443 leerlingen. De meeste dezer leerscholen vindt men in China, in Mongolië en Mandschurye. Alleen in deze drie landen vindt men 124 seminaries met 5556 leerlingen. Ook in Indo-China, Siam, Korea en Japan enz. wordt een grote missie-actie ontwikkeld. Afrika heeft 101 seminaries met 2454 leerlingen.

SENSATIONELE MEDEDELINGEN VAN DE „CATHOLIC HERALD."

Worden de Duitse kloosters opgeheven?

Naar het Engelse katholieke weekblad „Catholic Herald" meldde, wordt in nationaal socialistische kringen in Duitsland het plan overwogen, om tegen het einde van Januari 1939 alle kloosters en klooster-instellingen te confisceren. De „Catholic Herald" ontving deze mededeling van een hooggeplaatst katholiek, wiens naam om begrijpelijke redenen geheim moet worden gehouden.

In Londen worden reeds voorzorgsmaatregelen getroffen, om kloosterlingen, die Duitsland na de confiscatie zullen verlaten, te kunnen herbergen. Wegens de catastrophale ontwikkeling der aangelegenheden in Duitsland meent de „Catholic Herald" deze mededeling niet aan zijn lezers te mogen onthouden. De toestand eist een versterkte gebedsactie voor de Duitse katholieken. De diplomatieke correspondent van hetzelfde blad meldt, dat de plannen van Himmler om de kloosters te gebruiken als schoolgebouwen voor S.S., staatsscholen en musea reeds gereed liggen.

Wegens tekort aan arbeidskrachten in oorlogstijd zullen priesters, monniken en kloosterbroeders onder de 58 jaar het Duitse Rijk niet mogen verlaten.

Eenzelfde verbod geldt voor geestelijken onder de 65 jaar, die in de wereldoorlog officier waren, en voor geestelijken onder de 75 jaar, die de wereldoorlog als officier van de Generale Staf hebben meegemaakt.

De confiscatie der kloosters zou de eerste stap zijn op de weg der katholieken-pogrom.

De Romeinse correspondent van de „Catholic Herald" meldt: een Duitse geestelijke, die onlangs in audiëntie door den H. Vader werd ontvangen, verzekerde mij, dat de „dreigende gevaren", waarover de H. Vader onlangs gesproken heeft, bestonden in de maatregelen die Hitler tegen de Katholieke Kerk in Duitsland wil nemen.

De melding, welke in vele Engelse bladen is opgedoken, als zou Hitler door den H. Vader geëxcommuniceerd worden, wordt geheel gedementeerd.

HOE DUITSLAND KLOOSTERLINGEN REHABILITEERT.

Laat in de nacht door de radio.

Voor enige tijd werd medegedeeld, dat het gehele convent der Servieten in Innsbruck in hechtenis moest worden genomen wegens voorvallen op het gebied van zedelijkheidsdelicten. Op het klooster werd beslag gelegd. Zoals men nu in de laatste dagen laat in de nacht door de radio hoorde, aldus De Tijd — de Duitse kranten brachten hierover nog geen bericht — werd het convent gerehabiliteerd en alle leden op vrije voeten gesteld. De beschuldigingen waren gebleken tot de moedwillige verdachtmakingen te behoren. Het grootste deel van het klooster werd hierop weer vrijgegeven.

DE H. VADER EN ZIJN LIJFARTS.

Dr. Milani heeft geen gewilligen patiënt.

„Een Paus moest niet ziek kunnen zijn."

Ignatius Phayre, een priester die onlangs uit Rome is teruggekeerd, publiceert in de „Catholic Herald" een uitvoerige en interessante reportage over den H. Vader en zijn lijfarts dr. Milani, die den Paus dikwijls van zijn werk wil terughouden, maar hier niet in slaagt, omdat de H Vader blijkbaar een niet al te gewillige zieke is.

De persoonlijke betrekkingen tussen den H. Vader en zijn lijfarts dr. Milani zijn zeer vriendschappelijk. Dr. Milani heeft zijn slaapvertrek in de nabijheid van den H. Vader. Dr. Milani is lang en donker; hij heeft een ernstig gelaat en grijze haren. De H. Vader en dr. Milani begroeten elkander als vrienden. De H. Vader reikt hem de hand en de dokter kust de Vissersring. Hierna tracht hij de pols van den patiënt te voelen, maar de H. Vader trekt zijn hand terug en zegt glimlachend: „Ik voel mij zeer goed, Milani, je weet, dat ik geen tijd heb voor dokters".

Dikwijls probeert de dokter den H. Vader tegen te houden, als hij te veel bezoekers wil ontvangen, en soms wil hij ernstig beletten, dat de H. Vader naar zijn geliefde bibliotheek gedragen wordt.

Iedere morgen zit dr. Milani naast den H. Vader in de particuliere kapel, als het H. Misoffer wordt opgedragen door den geheimkamerheer mgr. Gonfalonieri. Hierna wordt de H. Vader naar de kamer gedragen, waarin vrienden en goede bekenden ontvangt.

Als de klok tien uur geslagen heeft, gaat dr. Milani terug naar de appartementen van den H. Vader en geeft dan het bevel, dat er een einde moet worden gemaakt aan de gebruikelijke audiënties. Over dit bevel is de H. Vader soms zeer verstoord, vooral op Zaterdagen wanneer hij honderden jonggehuwden ontvangt.

Kardinaal Eugenio Pacelli, de pauselijke staatssecretaris en zijn twee naaste medewerkers Montini en Tardini raadplegen den H. Vader iedere dag in de bibliotheek, het grootste vertrek van de pauselijke appartementen. De H. Vader voelt zich hier bijzonder op zijn gemak, zoals de meeste asthma-lijders, die in kleine vertrekken spoedig een benauwd gevoel krijgen. Het ontbijt van den H. Vader bestaat uit een kop koffie met beschuit, waarna 'n lunch met vis volgt en des avonds 'n maal met soep. eieren en fruit.

Vele malen heeft dr. Milani moeten ondervinden, dat de H. Vader geen gemakkelijke patiënt is en deze mening zijn ook de verplegers toegedaan. Dikwijls zegt de H. Vader: „Als mijn tijd gekomen is, hoop ik in mijn werkstoel te sterven."

Dr. Milani staat er versteld over, dat het gestel van den H. Vader over zoveel reserves beschikt. Dit is te verklaren uit zijn van nature sterk gestel en de eenvoud en soberheid van zijn maaltijden.

Precies vier en twintig uur na de laatste heftige hartaanval stond de H. Vader erop, Kardinaal Seredi, den Primaat van Hongarije, met zeven Bisschoppen en 400 Hongaarse pelgrims te ontvangen. Hij werd inderdaad naar de audiëntiezaal gedragen, en het Vaticaan stond stom van verbazing, daar ieder de vorige dag bij het bewusteloos worden van den H. Vader het einde had verwacht.

Toen de H. Vader op Zondag vóór Kerstmis de zitting van de Pauselijke Academie van Wetenschappen geopend had, met een toespraak van vijftig minuten, verklaarde dr. Milani aan de aanwezigen:

„Het is phenomenaal. De medische wetenschap kan geen verklaring geven voor het feit, dat een man in deze gezondheidstoestand zo kan spreken als de H. Vader zojuist gedaan heeft."

Voortdurend wordt het Vaticaan opgebeld over de gezondheidstoestand van den H. Vader.

In het telefoonboek van den Vaticaanse Staat heeft de H. Vader een eigen aangegeven nummer „101". Vanzelfsprekend is de telefooncentrale in het Vaticaan zo ingesteld, dat de telefoonbel in de kamer van den H. Vader niet gaat, als het nummer wordt gedraaid.

Eerst krijgt men een van de pauselijke kamerheren aan de telefoon.

De H. Vader heeft zich altijd wantrouwend gevoeld tegenover de uitlatingen met betrekking tot zijn zwakke gezondheid en toespelingen van dr. Milani om toch veel meer aan zijn staatssecretaris Pacelli over te laten. Hij wil zelf werken.

De Amerikaanse journalist Thomas B. Morgan verklaart, dat de Vader hem destijds in een interview gezegd heeft: „Een Paus moest niet ziek kunnen zijn."

Enkele jaren geleden vroeg een vriend aan den H. Vader, zich toch te matigen in zijn werk en zijn krachten te sparen.

„Sinds het ogenblik van mijn uitverkiezing tot Opperpriester heb ik mijn leven als geëindigd beschouwd en heb ik besloten zonder enige beperking alles te geven aan de nieuwe staat, waartoe God mij geroepen heeft. Als de Voorzienigheid mij nog meer levensjaren wil schenken, dan zal ik ook deze tijd opofferen aan mijn plichten van staat."

WEZEN DER NAT. SOC. WERELDBESCHOUWING.

Iedere wereldbeschouwing heeft een grondslag, waarop leer en leven van haar aanhangers wordt opgebouwd. Wat is nu wezen en middelpunt der nationaal-socialistische wereldbeschouwing? Laten de Nationaal-Socialisten zelf op deze vraag het antwoord geven:

Rosenberg: (Mythus des JX Jahrhunderts): „Iedere natie heeft in zich de kern van haar gelukzaligheid, zoals iedere kogel zijn zwaartepunt heeft." „...De mythe van het bloed... alleen, heel alleen en zonder enig compromis moet het hele leven doortrekken, dragen en bepalen. Zij eist een nieuwe wereld-revolutie en duldt geen andere hoogste waarde naast zich." „De volksziel, gebonden aan het ras, is de norm van al onze gedachten, van onze zucht naar kennis van al onze handelingen, zij is de hoogste maatstaf van onze waarde".

Op 17 Jan 1937 zeide Rosenberg in een rede te Lippe Detmold: **„Wij hebben nooit om de halve mens gevraagd; wij hebben steeds de gehele mens opgeëist...** Een kardinaal punt, waarvan de nationaal-socialistische beweging nooit kan afwijken, is de eis, dat de opvoeding van het komende geslacht alleen en uitsluitend door de nationaal-socialistische beweging en de nationaal-socialistische staat zal geschieden."

Mgr. Sproll, bisschop van Rottenburg, heeft in 1937 in een schrijven aan den minister van eredienst te Stuttgart geprotesteerd tegen het volgende citaat uit de nat.-soc. pers: „Iedere opvoeder, iedere beambte moet nu beslissen. Het nationaal-socialisme is een wereldbeschouwing, zij strekt zich uit tot de ziel, zij omvat de gehele mens, zij dringt ook door in de godsdienstige kringen en wil de mensen laten kiezen tussen nationaal-socialisme en de Kerk".

„Der. S.A. Mann" (Weekblad der Partij, 1938) schrijft: „In ons Duitsland en in zijn geschiedenis openbaart zich het eeuwige goddelijk Worden... „Ons politiek geloof, ons geloof aan het leven hier op aarde, is een geloof, dat ons tot het eeuwige, tot het goddelijke voert".

„Wille und Macht", leidersblad van de Hitler-Jugend van 1 Mei 1938 vermeldt het volgende:

„De jeugd zal geen godsdienst als de hare erkennen, als deze niet behelst en sanctioneert, als „een sacrament als het ware de leer van de heilige en goddelijke natuur van Bloed, Volk en Rijk".

POLITIEKE EN CONFESSIONELE ORGANISATIES VERNIETIGD.

Nadat de politieke partijen en vakvereningingen in Duitsland vernietigd zijn, is men sinds enige jaren bezig ook de kerkelijke organisaties ten gronde te richten, vooral de jeugd-organisaties.

Op 11 October 1936 sprak de nationale jeugdleider Baldur von Schirach te München en de Duitse kranten van 12 October publiceerden deze redevoering in extenso — von Schirach zeide toen o.m.: „Ik wil niet meer spreken van een positief Christendom ,dat door het nationaal-socialisme wordt erkend, maar slechts van een religieus besef. De term positief Christendom was slechts in het program van de N.S.D.A.P. opgenomen om het publiek van toen niet af te schrikken. Thans is het echter de tijd om deze uitdrukking te wijzigen in „positief religieus besef..."

Hoe scherp men hem (B. von S.) ook critiseren zou, hij zou blijven voortgaan met zijn strijd tegen religieuze verdeeldheid, omdat deze tegen het belang van de Duitse staat ingaat... Dit religieus besef heeft ons in staat gesteld te trompferen tegenover een grotere macht, die vijandig tegenover ons stond.

Op 11 November 1936 beëindigde Baldur von Schirach een redevoering te Freiburg in Bresgau voor de Hitlerjeugd aldus: „Zolang ik rijksleider ben zullen er in Duitsland geen confessionele jeug organisaties geduld worden."

Op 1 December 1936 heeft de Duit rijksregering bepaald, dat alle Duitse ki deren bij de Hitlerjeugd moeten aang sloten zijn. Sindsdien zijn de confessi nele jeugdorganisaties practisch in Duit land verdwenen.

Uit Grootmoeders dagboek.

Jonge dochter, gaat gij treden,
in de staat van jonge vrouw,
weest toch zorgzaam en voorzichti
met het muiltje van de trouw.

Glazen muiltjes zijn heel breekbaar,
teer en broos, gaan licht te loor,
Leen toch nooit aan laffe vleiers
en hun zotte praat het oor!

Hoedt uw muiltje, jonge vrouwtjes,
't glazen muiltje van de trouw,
wilt 't weten: barst of scherven,
brengen tranen, leed en rouw.

Daar zijn drie soorten van gro mensen: enigen zijn groot in eigen o anderen zijn groot voor de wereld, weer anderen zijn groot voor God.

Deze laatsten zijn eigenlijk de enige die waarlijk groot zijn.

Het is geen oneer een vergissing in zien, maar schande is het, een bewus dwaling te verdedigen.

Om te zwijgen is dikwijls moed n maar ook om te lachen.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:
4.45 Vroegmis.
6.— H. Mis voor de Portugezen.
7.— H. Mis voor de kinderen.
8.15 Hoog-Mis.
4.30 Lof.
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

CURACAO.

NIEUWE LIJST VAN VERWACHTE TOERISTENSCHEPEN.

	27 Januari 1939.
MILWAUKEE (van Hamburg)	27 Januari 1939.
STATENDAM	29 Januari 1939.
OSLOFJORD	30 Januari 1939.
KUNGSHOLM	4 Februari 1939.
ROTTERDAM	4 Februari 1939.
NEW-YORK	5 Februari 1939.
STATENDAM	12 Februari 1939.
ATLANTIS (van Southampton)	12 Februari 1939.
GEORGIC	13 Februari 1939.
PILSUDSKI	13 Februari 1939.
NEW-YORK	26 Februari 1939.
LACONIA (van Engeland)	27 Februari 1939.
ROTTERDAM	1 Maart 1939.
STATENDAM	5 Maart 1939.
GEORGIC	6 Maart 1939.
OSLOFJORD	6 Maart 1939.
STATENDAM	27 Maart 1939.

VOETBALELFTAL UIT COSTA RICA OP CURAÇAO.

Op 18 Februari zal door bemiddeling van de C.V.B. en de garantie van de C.B.L.O. hier op Curaçao arriveren het voetbal-team van de Club „Orion" uit Costa Rica. Deze club is de kampioen voor het jaar 1938—1939.

Zeer vermoedelijk zullen dan hier drie wedstrijden gespeeld worden tegen het Curaçaose elftal en wel op Zondag 19 Februari, Woensdag 22 Februari en Zondag 26 Februari.

Dat deze wedstrijden zeer interessant beloven te worden, valt hieruit op te maken, dat bij de laatste Zuid Amerikaanse Olympiade in 1938 het team uit Costa Rica bijna de kampioenstitel had behaald, doch deze op het nippertje moest overlaten aan Mexico, dat met deze eer ging strijken.

Sportlievend Curaçao zal dus van enkele zeer mooie wedstrijden kunnen genieten.

CURAÇAO OFFICIEEL UITGENODIGD VOOR DE 5de CENTRO AMERIKAANSE OLYMPIADE.

Naar de laatste Olympiade, welke in het vorige jaar te Panama werd gehouden, werd door de C.B.L.O. een commissie afgevaardigd bestaande uit de Heren Meersma, D. Capriles en Dennert. Deze Heren hebben daar contact gezocht om ook Curaçao te doen deelnemen aan deze Olympiade. En na wederzijdse correspondentie, heeft dezer dagen een vertegenwoordiger van 't Olympiade-comité aan Z. Exc. den Gouverneur en aan de C.B.L.O. officieel een uitnodiging overhandigd tot deelname aan de 5de Centro-Amerikaanse Olympiade, welke te Barranquilla zal worden gehouden.

Vanzelfsprekend is deze uitnodiging dankbaar aanvaard.

Het duurt nog enkele jaartjes voor deze spelen zullen plaats hebben. Maar de sportbeoefenaars zullen zich ijverig hebben te trainen om door de C.B.L.O. te kunnen worden uitgestuurd en de eer van Curaçao tegenover de rest van Centraal America te kunnen verdedigen.

In verband met deze Olympiade, zouden we nog vooral eens de Arubaanse sportbeoefenaars willen aansporen, om zich eindelijk eens aan te sluiten bij de C.B.L.O.

Het is in het belang van Aruba, evenals van Curaçao, dat de beste spelers van ons gebiedsdeel de eer van de Nederlandse vlag te verdedigen.

VLUCHTELINGEN VAN CAYENNE.

Donderdag kwamen hier in een oude wrakke roeiboot 6 vluchtelingen van Cayenne. 3 Fransen, 1 Belg, 1 Italiaan en 1 Spanjaard. Het zijn oude bekenden van hier, want reeds eerder waren ze op Curaçao: het is al anderhalf jaar geleden, dat ze van Cayenne zijn weggevlucht, maar werden nergens opgenomen.

De mensen zijn momenteel tijdelijk in verzorging bij het Gouvernement. La Prensa heeft een inschrijving voor deze mensen geopend, welke we gaarne aanbevelen.

COLLECTE VOOR DE JOODSE VLUCHTELINGEN IN NEDERLAND.

De in Emmastad voor dit doel gehouden inzameling heeft een bedrag van *f* 1244,25 opgebracht. Aan alle milde gevers hartelijk dank. De gelden zijn afgedragen aan den Gouverneur met verzoek tot overmaking aan de bevoegde instanties in Nederland.

K R O

Via P.C.J. Golflengte 31.28 m. 19.24 — 20.24 Curaçaotijd Wereldprogramma Zondag, 22 Januari 1939.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Eén schaapstal en één Herder" door Pater Dr. E. Eykemans C.ss.R.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O. Via PH.I. op Golflengte 25.57 M. 9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

VERGADERING SCEOM.

Woensdagavond hield Sceom een zeer druk bezochte vergadering in het Theater Brion.

De leden bleken in het algemeen grote waardering te hebben voor de wijzigingen in de Winkelsluiting, die door het Bestuur aan de Staten zijn voorgesteld, met name voor de Zondagsluiting. Evenwel bleek de gehele vergadering een sluitingstijd op gewone werkdagen (uitgezonderd Zaterdagen) van zeven uur des namiddags, te laat te achten. Thans reeds sluit een aanzienlijk deel der grote zaken om zes uur. Deze zouden misschien in een verplichte sluiting om zeven uur aanleiding kunnen vinden de winkel langer geopend te houden, hetgeen zeker niet de bedoeling van de wijzigingsvoorstellen kan zijn. Het is gebleken, dat de overgrote meerderheid der patroons eveneens de voorkeur geeft aan sluiting om zes uur.

Voorts bleek men bezwaren te hebben tegen de huidige regeling van uitzonderingen in het belang van het toeristenverkeer en tegen de wijze, waarop die regeling wordt uitgevoerd.

Over deze beide — en nog enkele kleinere punten — zal Sceom zich schriftelijk wenden tot de leden van de Staten.

Er is reden om aan te nemen dat enkele (met name buitenlandse) winkeliers voornemens zijn om bij de inwerking treding dezer wijzigingen de salarissen van het personeel te verlagen.

De vergadering kon hiertoe geen redelijke motief zien, daar de verdiensten van den winkelier door vroege winkelsluiting niet afnemen en het werk voor het personeel niet minder wordt. Immers de koopkracht en de behoefte van het publiek vermindert niet.

De vergadering besloot zich met alle kracht te verzetten tegen een dergelijk anti-sociaal streven, dat als rancunemaatregel tegen de sociale wetten, het personeel wel dupere. Staande de vergadering werd een commissie benoemd, om dit streven tegen te gaan, de gevallen te registreren en zo nodig drastische maatregelen te nemen ertegen.

Tenslotte besloot de vergadering het weekblad La Union als verenigingsorgaan te beschouwen en het aan alle leden te verstrekken.

Om ongeveer half elf sloot de Voorzitter deze uiterst geanimeerde vergadering.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

De commies A. H. M. van Weel is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekkingen van wnd. Gezaghebber der Bovenwindse eilanden, Onder-Gezaghebber van Saba, ambtenaar bevoegd verklaard het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op Saba waar te nemen en als ambtenaar aangewezen om het ambt van notaris op genoemd eiland waar te nemen; overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het bevolkingsregister op Curaçao.

De commies X. H. Ch. M. Krugers, hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand en ambtenaar van het Bevolkingsregister op Aruba is overgeplaatst naar Saba, belast met de functie van Onder-Gezaghebber van Saba, bevoegd verklaard het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op genoemd eiland waar te nemen en aangewezen om het notarisambt op dat eiland uit te oefenen.

De Adjunct-commies R. R. Da Costa Gomez, belast met de functies van hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand en Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao is eervol ontheven van de verdere uitoefening van die functies, overgeplaatst naar Aruba en benoemd tot Hulp-Ambtenaar van de Burgerlijke Stand en tot Ambtenaar van het Bevolkingsregister op genoemd eiland en belast met de zorg en het beheer van de Algemene Begraafplaatsen op Aruba.

De Klerk H. A. Pietersz, werkzaam op het Bevolkingsbureau, is tijdelijk benoemd tot ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao.

De tijdl. schrijver A. R. Hollander, werkzaam op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba is overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao.

De commies J. van Toorn, is tijdelijk van de Gouvernements-Secretarie naar de Administratie van financiën overgeplaatst.

Mevr. H. A. J. Goslinga-Dijkstra is tijdelijk benoemd tot onderwijzeres 3de klasse en werkzaam gesteld aan de Julianaschool voor MULO te Oranjestad op Aruba.

Mevr. J. W. Bekker-Groenendijk is tijdelijk benoemd tot onderwijzeres 3de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en tijdl. werkzaam gesteld aan de Hendrikschool voor Mulo alhier.

Mevr. G. H. Daniels-Polak is benoemd tot tijdelijk onderwijzeres 1ste klasse, categorie A bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en tijdelijk werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool voor MULO alhier.

Mej. M. Quast, in het bezit van de akte van bekwaamheid als onderwijzeres, is tijdelijk werkzaam gesteld aan de Emmaschool voor G. L. O. B. alhier.

Aan den 1sten luitenant der Infanterie van de Koninklijke Landmacht A. J. G. Boutmy is, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Adjudant van den Gouverneur.

De 1ste Luitenant der Infanterie van de Koninklijke Landmacht E. C. J. M. van de Laarschot is benoemd tot Adjudant van den Gouverneur.

Tot tijdelijk schrijver is benoemd D. A. van Uiter, en werkzaam gesteld ten kantore van den Districtmeester van het 2de district.

De tijdl. schrijver D. de Windt, werkzaam op het kantoor van den districtmeester van het 2de district is overgeplaatst en werkzaam gesteld op het kantoor van den districtmeester van het 3de district.

De tijdl. schrijver P. A. Lenderbor, werkzaam op de Bureaux van den Armbtenaar van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister in Curaçao is overgeplaatst en werkzaam gesteld op het kantoor van den Districtmeester van het 2de district.

De schrijver O. C. van der Dijs, werkzaam op het kantoor van den districtmeester van het 3de district is overgeplaatst en werkzaam gesteld op de Bureaux van den Ambtenaar van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister.

De Gezaghebber der Bovenwindse eilanden, J. D. Meiners, is in activiteit hersteld.

Tot plaatsvervangende leden in de Raad van Beroep voor de Grond- en Gebruiksbelasting zijn benoemd Mr. A. A. G. Smeets en Ir. G. Schoorl.

Tot tijdl. buitengewoon hulpkommies der belastingen op St. Maarten N.G. is benoemd W. C. de Weever.

De agent der burgerpolitie in Curaçao, C. G. de Bie, is op zijn verzoek eervol uit 's Lands dienst ontslagen onder toekenning van pensioen.

De heer A. W. J. Scholten is benoemd tot tijdelijk commies in Curaçao en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie.

Aan den Assistent der belastingen G. S. van Bruggen is wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

OFFICIEREN VAN „DE NIEUWE AMSTERDAM" DE LUCHT IN.

Naar wij vernemen, werd Woensdag op uitnodiging van de K.L.M. door een 11-tal opvarenden van het vlaggeschip der H.A.L. een vlucht boven Curaçao en Caracasbaai gemaakt. Onder de genodigden waren zowel officieren van de brug, als van de machinekamer en van het pursers office.

Ook de heer de Jong, chef Passage der H.A.L. te New York, had zich bij het gezelschap aangesloten, evenals de heer Reintjes, chef-purser.

Van het agentschap der H.A.L. was de heer Quak mede van de partij.

Filmbespreking.

„STOLEN HEAVEN" (Cinelandia).

Een groep muzikanten treedt terwille van de bijverdienste ook op als gangster. Misschien is het beter te zeggen, dat een groepje gangster terwille van het incognito, ook optreedt als musici. Op een vlucht voor de politie komen ze terecht bij een oude heer, die tien jaar geleden als piano-virtuoos werd afgedankt. Deze maken hem wijs, dat hij weer op de planken kan komen en dat ze een impresario voor hem hebben. De goede sol gelooft het en het gemeentebestuur, dat iets van dit grote nieuws heeft vernomen, zet vast een groot tuinfeest met concert in elkaar. Dit concert van de oude maestro dreigt te mislukken, maar gelukkig zijn een vrouwelijk en een mannelijk lid der bende zo nobel zich op te offeren om de oude man van een fiasco te redden. Zingende gaan ze de bajes in, hetgeen in ieder geval plezieriger is dan met een treurig gezicht.

We begrijpen het niet goed dat zo een lieftallige jongedame lid is van een „gang", maar vinden de film als geheel zeer amusant. Vooral de manier, waarop de eerste Hongaarse van Liszt wordt weergegeven is aardig. Meerbedoelde dame en oude pianist spelen ook zeer goed.

„MAN PROOF" (Roxy).

Een man trouwt een schatrijk meisje met achterlating van zijn vroegere vriendin, die meent de oudste rechten te hebben en dan ook erg gedesillusioneerd is. Maar deze vriendin is van het type, dat een slag nooit verloren wil geven en dan ook meent dat het haar weinig moeite zal kosten den vroegeren minnaar terug te winnen, want ook zijn liefde voor haar staat voor haar vast.

Het duurt dan ook niet lang of het is zover, de vriendin waant zich reeds meester van het terrein, als op een avond de wettige echtgenote, die reeds achterdocht koestert, hen beiden verrast. De vrouw steekt een hartroerende speech af over vrouwen, die om hun geld getrouwd worden en over de karakterloosheid van mannen, die zoiets doen. En meteen vervliegt ook de vermeende liefdesdroom van de vriendin uiteen, de ogen gaan haar open en komt zij tot de conclusie dat ook haar liefde voor den man niet echt geweest is, maar slechts beledigde eigenliefde. De ontrouwe echtgenoot heeft op één avond twee vrouwen verloren, terwijl de vriendin haar geluk vindt bij een ouden vriend.

Dat alles wordt U in „Man Proof" geboden met een vaak geestige, vaag langdradige dialoog.

In het voorprogramma een interessante March of Time News Reel, een beeld van de beroemde Maginot Linie in Frankrijk, een dreigende slagorde van kanonnen ter bescherming van Frankrijk's grenzen.

Om het ieder naar de zin te maken, zou men de meest tegenstrijdige karaktereigenschappen moeten bezitten.

Voorzichtigheid is beleidvol doen; — niet beleidvol is niets doen.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Uit Lissabon wordt gemeld dat de schade toegebracht aan de Tromp blijkt mee te vallen, zodat de duur der voorlopige reparatie vijf dagen zal bedragen. Hierna zal het schip de Azoren aandoen, waarna het huiswaarts gaat.

Over de aanvaring van de Tromp door het S.S. Orinoco wordt gemeld, dat deze te wijten is aan een vliegende storm, waarbij de Orinoco tegen de Tromp werd gedrukt. De sleepboten werden, ondanks de pogingen tot voorkoming van het ongeluk, meegesleurd. Het commando van de Orinoco gaf onmiddellijk bevel tot volle kracht achteruit, doch de storm bleek te sterk.

Uit Lissabon wordt gemeld, dat de president van Portugal de 17de Januari aan de Etat Major van de Tromp een noenmaal heeft aangeboden.

Tevoren waren aan den kapitein, den heer Doorman de onderscheidingstekenen van grootofficier in de orde van St. Benedictus overhandigd. Toasten werden uitgebracht door den president en de Nederlandse gezant. Des middags vond aan boord van de Tromp een receptie plaats.

De regering overweegt de stichting van een laboratorium voor bloementeelt te Aalsmeer.

Alle Nederlanse deelnemers aan de sterrit Montecarlo zijn Dinsdag j.l. gestart. 12 Ploegen uit Palermo, 4 uit Tallinn, 2 uit Athene, 2 uit Stavanger.

Op de emissie van 2 millioen gulden der Heineken's Bierbrouwerijen is voor 90 millioen ingetekend.

In het Voorlopig Verslag der Kamer op de begroting van Suriname 1939 wordt vrij algemeen de mening uitgesproken dat de verhouding tussen de Staten en den Gouverneur is verbeterd, waarover men verheugd is. Verscheidenen vonden de onsmakelijke demonstraties in de Staten tegen vertegenwoordigers van Javanen van Brits Indische volksaard bedenkelijk.

Deze demonstraties waren niet gericht tegen de personen zelf, doch tegen de benoemingen, welke naar men meende het peil der Staten omlaag halen.

Velen meenden dat de opmerking van den minister in de memorie van toelichting dat de economische toestand zou zijn verbeterd, niet werd bevestigd door de cijfers der begroting. Het wordt als een verheugend verschijnsel beschouwd dat de belangstelling van het Nederlandse volk voor Suriname toeneemt.

Verscheidenen hoopten dat de regering het standpunt deelt om Suriname te betrekken in de samenwerking tussen de gebiedsdelen van het Nederlandse Rijk.

Sommigen meenden dat een uitgebreider kennis van het land slechts verkrijgbaar is door luchtkartering. Sommigen meenden dat Suriname nog teveel georienteerd is op de suiker en koffiecultures. Het werd toegejuicht dat de geregelde aanvoer van hout uit Suriname in Nederland sterk is toegenomen. De kwaliteit van dit hout is uitstekend.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

22 Jan. 1939: B-klasse	Atletico — Be Quick (Dania)	*
29 Jan. 1939: B-klasse	Atletico — D.C.C. (Joens)	*
5 Febr 1939: Junior-klasse	J. Holland Jr. — Scherpenheuvel Jr. (Pengel)	*

SCHERPENHEUVEL.

22 Jan. 1939: Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2 (Dijk)	*
29 Jan. 1939: Junior-klasse	J. Holland Jr. — Scherpenheuvel Jr. (Pengel)	**

RIO CANARIO.

~~22 Jan. 1939: Res.A-klasse~~	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (Oelhers)	
22 Jan. 1939: B-klasse	Atlantico — Hilversum (Wix)	

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 3 uur namiddag.
De met ** aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur voormiddag.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur namiddag.

Heren Scheidsrechters worden verzocht bovenstaand programma goed na te gaan en ingeval zij aangewezen zijn om een wedstrijd te leiden op een datum, dat zij door werkzaamheden, enz. niet in staat zullen zijn op te komen, zulks tijdig te berichten aan den competitieleider, G. M. Beltram, Bergstraat No. 17, opdat in de vervanging kan worden voorzien. Dit ter voorkoming, dat wedstrijden niet door zullen gaan, wegens het niet opkomen van scheidsrechters.

De verenigingen HOLLANDIA en FEYENOORD zijn geschorst voor verdere deelneming aan de competitie Reserve A-klasse, wegens het niet spelen (bij herhaling) van door de C.V.B. uitgeschreven wedstrijden. Art. 4 R.C.W.

De vereniging HERCULES is beboet met 5 gulden, wegens het uitkomen in de wedstrijd tegen Scherpenheuvel 2 met een ongerechtigde speler. G. CURIEL was opgegeven als speler van haar 1ste elftal. (Art. 11 punt 2 in verband met art. 8 punt 9 R.C.W.).

WORDT SPOEDIG VERWACHT!
KAMPIOEN 1938 VAN COSTA RICA.

BONDSOEFENING OP 21 JANUARI TEGEN DE V.V. TRANSVAAL.

Opstelling Bondselftal:

Damasco (Sparta)
Jandroep (S.U.B.T.) — Hollander (R.C.C.)
W. Leers (J. Holl.) — Bloemendaal (Asiento) — E. Leonora (J. Holl.)
J. Pietersz (S.U.B.T.) — Ramirez (J. Holl.) — Suarez (R.C.C.) — J. Leonora (J. Holl.) — H. Leers (J. Holl.)

Invallers:
Grovell (S.U.B.T.)
Rosina (Scherp.)
Bakhuis (S.U.B.T.)
Prince (R.C.C.)
Bernabela (Feyenoord)

Opstelling Transvaal:

Casper
Willems — de Koop
Bosnie — Jurrjens — Mau Asam
Brakke — H. Nahar — Valies — M. Nahar — Naaldijk

Invallers:
Drielinger
v. Trikt
Sordam
Kohinor
Goedhart

HET BESTUUR.

BOEKBESPREKING.

MISDAAD EN STRAF.

Een moeilijk onderwerp klaar samengevat.

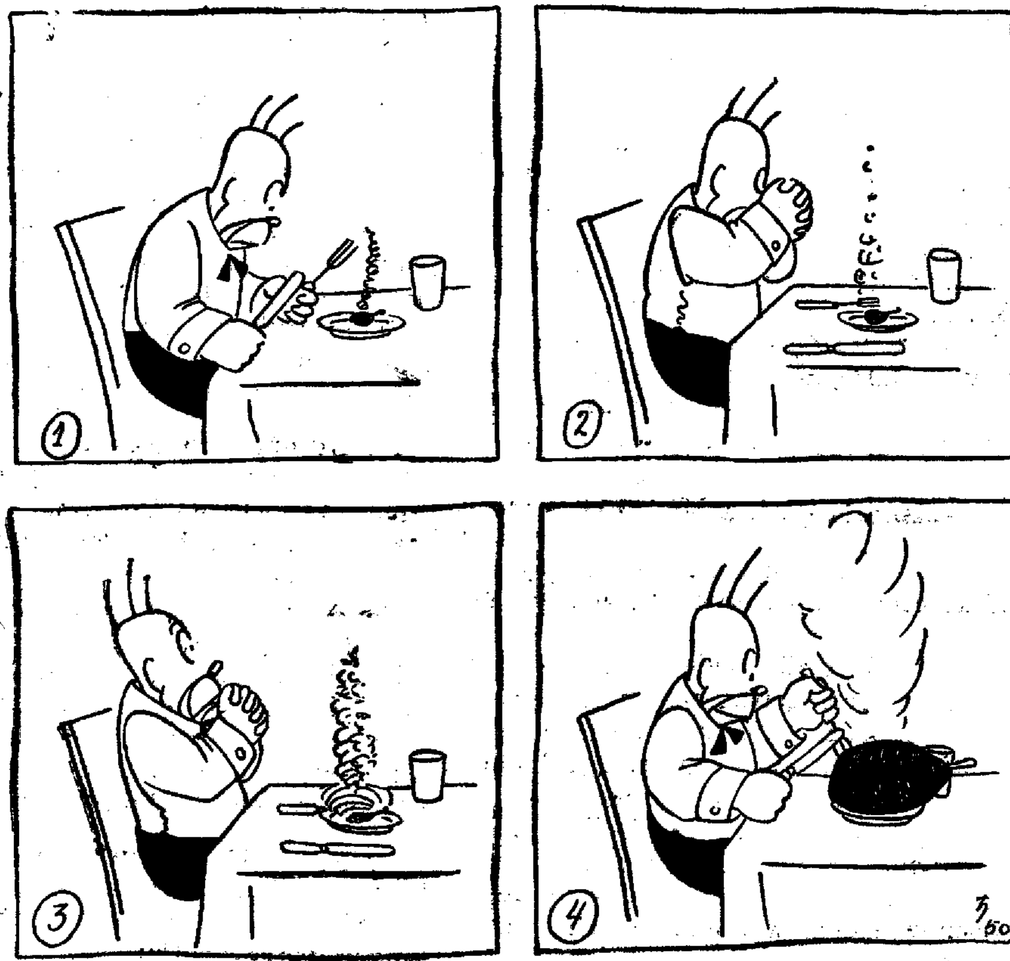
De geabonneerden op de thans reeds 23 delen tellende SCHIJNWERPER-reeks, hebben waarlijk niet te klagen over de „service" van de uitgeverij Het Spectrum te Utrecht, of over de veelzijdigheid van de kleine boekerij welke zich in hun kasten aaneenrijt.

Nadat in de derde reeks het bijenleven behandeld werd, en werd nagegaan wat de Hervorming kerk en beschaving bracht, schreef thans Mr. E. Franquinet een korte, eenvoudige verhandeling over Misdaad en Straf.

In vijf en twintig kleine hoofdstukjes vertelt een gastheer zijn beiden gasten al wat er voor leken aan dit onderwerp wetenswaardig is.

Met de dank, die deze beide gasten van het boekje, de gastheer brengen voor zijn boeiend en instructieve toespraak, zullen zeker de lezers zich kunnen verenigen.

Verkrijgbaar in de R.K. Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomascollege.

ADAMSON IS TEVREDEN.

STRIJD TEGEN HET CHRISTENDOM.

De Führer Adolf Hitler sprak op 23 Maart 1933 bij de overname van het bewind, de volgende woorden: **„De nationale regering ziet in de beide Christelijke belijdenissen de gewichtigste factoren tot behoud van ons volkswezen. Haar rechten zullen niet aangetast worden. Aan de Christelijke godsdiensten zal in de school en bij de opvoeding de hun toekomende invloed worden verleend. Ook hecht de regering, die in het Christenom de onwrikbare grondslagen ziet van het zedelijke leven van ons volk, er de grootste waarde aan, de vriendschappelijke betrekkingen tot de H. Stoel te handhaven en uit te breiden".**

Maar wat is practijk geweest van deze verklaring?

In Beieren is momenteel geen enkele katholieke school meer: volgens de publicatie van den minister van onderwijs en eredient van 24 Oct. 1938, no. IV 62401.

Deze minister, Adolf Wagner, verklaart hiermede in dezelfde publicatie: „de door hem gestelde taak vervuld". Vóór 1933 bestonden er 5223 katholieke volksscholen met 780.000 katholieke kinderen.

Op 20 Febr. 1938 publiceert de aartsbisschop van Münster, Graaf von Galen, een schrijven waarin hij er op wijst, dat de katholieke scholen tot uitsterven worden gedoemd, dat de uren voor het godsdienstonderwijs zodanig worden ingeperkt, dat het onmogelijk is, dit onderwijs klassikaal af te werken, dat aan de katholieke scholen andersdenkende, ongelovige en anti-Christelijke onderwijzers worden benoemd.

Wij kunnen dergelijke citaten uit brieven van bijna alle Duitse Bisschoppen van de laatste twee jaar aanhalen.

Op een bijeenkomst van leidsters van de B.D.M. (Bund deutscher Mädel) in München (Juni '37), verklaarde de hoofdleidster: zij wist, dat allen met haar eensgezind het politieke katholicisme afwezen maar in laatste instantie ging het daarom absoluut niet. Het ging om de uitroeiing van het Christendom in zijn geheel.

Het parool was: **„Hier de nationaal-socialistische wereldbeschouwing, daar de Christelijke wereldbeschouwing. Wie zich voor de laatste uitspreekt, is een verrader".**

Rosenberg heeft de taktiek tegen het Christendom in deze vorm samengevat: **„Het Christendom moet men nu wetenschappelijk bestrijden, zijn organisaties laten wegkwijnen en politiek machteloos maken". Mythus des XX, Jahrhunderts).**

Tijdens de vergadering van nationaal-socialistische „Kulturwarten" verklaarde Rosenberg op de laatste Rijkspartijdag in Neurenberg, in Sept. '38, nadat hij eerst met nadruk betoogd had, dat hij zich in zijn opvatting één voelde met wat de Führer over dit ingewikkelde probleem dacht: **„Dat de Katholieke Kerk en met haar de protestantse „Bekenntniskirche" in haar huidige vorm uit het leven van ons volk verdwijnen moet, dat is voor mij een uitgemaakte zaak".**

„WETENSCHAPPELIJKE" BESTRIJDING.

Hoe staat het nu met de „wetenschappelijke bestrijding" door de aanhangers van de nationaal-socialistische levensbeschouwing? Dat men het Christendom uit het openbare leven verbant en terugdringt in de sacristie dat men de geestelijken de toegang tot de scholen verbiedt, dat men de scholen van religieuzen sluit of haar het voortbestaan onmogelijk maakt, dat men mannen, die trouw zijn aan de Kerk in „Schutzhaft" neemt of naar een concentratiekamp zendt, dat aan een reeks van geestelijken het preken wordt verboden en in de pers ieder woord over Christendom en Kerk als contrabande beschouwt, terwijl iedere beschimping van het Christendom in deze pers is geoorloofd, is dat misschien „wetenschappelijke bestrijding"?

Van de andere zijde is de „Mythus" van Rosenberg reeds lang wetenschappelijk weerlegd, maar boeken en brochures, die stelling nemen tegen de „Mythus" zijn in Duitsland verboden, terwijl Rosenberg rustig zijn quasi-wetenschappelijke werken mag uitgeven en ze mag maken tot grondslag van de nationaal-socialistische opvoeding.

Tot een wetenschappelijke uiteenzetting geven de Nationaal-Socialisten geen gelegenheid, in plaats daarvan maken zij des te meer gebruik van persoonlijke beledigingen en beschimpingen van hun tegenstanders. **Verder willen ze de organisaties van het Christendom laten „wegkwijnen".**

Lijst der schepen over de maand Januari 1939

21	Duitsch	Alemania	Maracaibo	Maracaibo
23	Dom.	President Trujillo	Ciudad Trujillo	Ciudad Trujill
24	Amk.	Santa Rosa	New York	La Guaira
24	Ned.	Baralt	B.W. Bonaire	B.W. Bonaire
24	Ned.	Strabo	Domingo	Domingo
24	Ned.	Dido	„	„
24	Ned.	Plato	Haiti	Haiti
24	Fr.	Arizona	Prt. Cabello	Cristobal
25	Ned.	El Libertador	Aruba—Maracaibo	Aruba—Maracaibo
25	Ned.	Astrea	N. York—Prt. Cab.	„ „
25	Ned.	Atlas	Maracaibo	„ „

Ik wil de wereld met haar plagen
gelijk een pelgrim, blij bereid,
Betreden als een brug geslagen
Naar U, Heer, over 's levens tijd.

De waarheden, die men het minst gaarne hoort, zijn dikwijls die, welke men in de allereerste plaats dient te weten.